

fundet Sted, og jeg kan ikke vide noget om, paa hvilken Maade den højtærede Finansminister vil stille sig, men efter hans Udtalelser her i Salen maa jeg antage, at han principielt har den Opfattelse, at Staten ikke kan gøre Ansvar gældende overfor Nationalbanken. Jeg har den modsatte Opfattelse, og jeg synes, den højtærede Statsminister endnu en Gang burde prøve paa at faa Nationalbanken til at indse det rimelige i, at den i nogen Grad drager Konsekvensen af hele sin Stilling, ogsaa af den Omstandighed, at dens Ledelse selv i Henhold til den Lov, der er givet efter Nationalbankens Opfordring, har kunnet nægte Staten det Guld, der behøves til at indløse de danske Mønter, der er gaaet til Sverige, og som den svenske Regering præsenterer os til Indløsning. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Larsen-Badse: Det foreliggende Lovforslag skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale til Vedtagelse. Heller ikke vi agter at foreslaa, at Forslaget gaar i Udvalg. Vi vil saa meget mindre gøre det, som Lovforslaget er et Reslutat af de Forhandlinger, der er ført mellem de nordiske Lande, og det vel vilde være urimeligt at tænke paa at ændre nogen af de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget.

Jeg kan slutte mig til det ærede Medlem Hr. Hauges Udtalelser om, at det maa være paakrævet at undersøge det Spørgsmaal, han nu rejste, og som vi indgaaende har drøftet i Finansudvalget, Spørgsmaalet om Statens Pligt til at betale den Kursdifferens, der fremkommer, naar de danske Mønter sendes tilbage hertil fra Sverige. Jeg kunde i denne Forbindelse tænke mig at fremdrage det Spørgsmaal, som jeg synes, der har været lidt Røre om i den allersidste Tid, om der ikke cirkulerer adskillige svenske Skillemønter her i Landet, og om man ikke tænker paa at foretage sig noget for at samle dem og derved i større eller mindre Grad undgaa det Kurstab, der her er Tale om.

I Tillægsartiklen staar der under 4: „Skillemønt præget i et af Rigerne i Henhold til Konventionen med Tillægsartikler skal ophøre at være lovligt Betalingsmiddel i de andre Riger, naar o. s. v. Dette er formentlig en Bestemmelse, som findes i ganske samme Form i Overenskomsten

for de tre Landes Vedkommende, og jeg er tilbøjelig til at mene, at for saa vidt man gaar ud fra, at de Skillemønter, der nu skal præges og sættes i Cirkulation, vil faa den Metalværdi, der staar i Forslaget, er denne Bestemmelse i og for sig ikke paakrævet, for saa regner jeg ikke med, at der er nogen, der vil tage dem for gyldige som Betalingsmiddel hverken i Norge eller Sverige, og derfor har denne Bestemmelse for saa vidt ingen Interesse. Men naar denne Overenskomst forudsætter, at man præger Mønterne med forskellig Form og Udseende o. s. v., vil jeg benytte Lejligheden til at henstille, at man i det mindste vil forskaane os for trekantede eller firkanterede eller gennemhullede Mønter, som der har været paa Tale; de vil i alt for høj Grad minde om de Jernklumper, der cirkulerede i Tyskland som Skillemønt, og Respekten for Smaapenge — den er jo belvet noget elimineret herhjemme — vil blive endnu mindre, hvis det bliver nogle utiltalende og grimme Mønter, der kommer i Cirkulation. Jeg vil gerne rette denne Henstilling til den højtærede Finansminister og skal med disse korte Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Valdemar Nielsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til Gennemførelsen af dette Forslag. Vi vil heller ikke fra vor Side rejse Krav om at faa Forslaget i Udvalg; vi har intet imod, at det bliver fremmet saa hurtigt som muligt. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Hauge i, at Rigsdagen ikke har andet at gøre end enten at vedtage eller forkaste dette Forslag, og naar det er Forholdet, vil det jo ikke nytte synderligt at sende det i Udvalg; vi kan ikke forandre paa det. Vi er ganske enige i den Betragtning, at den hidtilværende Tilstand, at man maa yde store Efterbetalinger paa Grund af den Udsmugling, der finder Sted til Sverige, maa holde op snarest muligt. Naar Forholdet er det, som den højtærede Finansminister oplyste, at Regningen nu lyder paa omkring ved 4 Mill. Kr., burde man efter min Formening noget tidligere end sket have grebet ind, men sent er bedre end aldrig, og mit Parti vil gerne være med til Gennemførelsen af dette Lovforslag.